

SCRISOARE DESCHISĂ

**Către: *Pastorii pentecostali din România
Conferința pastorală națională,
Consiliul Bisericesc al Cultului Pentecostal din România,
Comitetul Executiv***

Noi, semnatarii prezentului document, profund îngrijorați de starea în care se găsește Cultul Pentecostal din România și afectați de faptul că mișcarea pentecostală din România se află într-un evident declin spiritual și moral, ne adresăm dumneavoastră prin această scrisoare publică chemându-vă la reflecție, rugăciune și acțiune.

Constatăm existența unor crize profunde care se manifestă pe multiple planuri:

1. Criza morală și spirituală

Lipsa voinței de a elucida colaborarea cu Securitatea a liderilor pentecostali. La Congresul din noiembrie 2006, liderii Cultului au promis că vor alcătui o comisie care să scoată la lumină adevărul și să propună soluții. Din păcate, la un an distanță, nu s-a făcut nimic în această privință.

Distrugerea unității bisericești prin promovarea legalismului, înlocuind unitatea cu uniformitatea (chiar și prin hotărâri emise în numele Consiliului Bisericesc), a condus la reactivarea unui curent extremist.

Suntem consternați de faptul că am devenit ca lumea, dar nu în aspectele pe care le reclamă Hotărârea Consiliului Bisericesc din 8-9 august 2007, ci, mai grav, prin faptul că se tolerează la nivel înalt fariseismul, luxul, opulența, manipularea, cămătăria, discursurile și acțiunile electorale îmbibate de ipocrizie și populism etc.

Concentrarea exclusivă pe aparențe a condus la diluarea mesajului bisericii pentecostale către societate. Accentuarea formelor și tradițiilor se face în detrimentul principiilor biblice și al spiritualității.

Subiectivism în rezolvarea anumitor situații de criză. Întrebuințarea a două măsuri de judecată deschide ușa pentru favoritisme.

Lipsa de sensibilitate față de nevoile generației tinere duce la îndepărtarea acestora de biserică. Riscăm să se repete tragedia anilor '60, când foarte mulți tineri au fost înstrăinați de biserică din pricina legalismului și a lipsei de relevanță a bisericii.

2. Criza instituțională

După ieșirea din sistemul comunist, care și-a pus amprenta puternic pe forma de organizare și conducere a bisericii, caracterizată de centralizare, control, manipulare, conducere pozițională etc., era necesară desprinderea de acest model și implementarea unui model biblic de conducere. Centralizarea și instituționalizarea excesivă a Cultului Pentecostal au dus la formarea unor structuri greoaie care nu mai răspund nevoilor bisericilor locale, ci le împovărează. Conceput pentru a reprezenta și a susține bisericile pentecostale, odată cu trecerea timpului, în mod subtil, Cultul a ajuns o structură care urmărește controlul bisericilor.

Autonomia bisericii locale este încălcată în mod sistematic de către conducerea centrală și regională a cultului, prin hotărâri, comunicate și decizii. Consiliul Bisericesc își arogă dreptul de a impune forme bisericilor, în timp ce Statutul îi acordă doar dreptul de a face recomandări bisericilor (art. 9). Biblia este înlocuită tot mai mult de tradiție, fiind promovate decizii și comunicate unilaterale.

În vâltoarea acuzațiilor proliferate în mass media, sunt inadmisibile amatorismul și confuzia care au rezultat din comunicatele emise de către conducerea Cultului. Acestea au dat mai degrabă impresia că se urmărește mușamalizarea acuzațiilor care îi vizau pe unii lideri pentecostali, decât aflarea adevărului.

Prin faptul că a luat decizii pripite, abuzive, fără să ofere o justificare sau oferind justificări penibile, instituția Consiliului Bisericesc a fost dusă în derizoriu.

3. Criza de indentitate

În prezent lipsesc un set de valori și o viziune biblică pentru Cultul Pentecostal care să arate cine suntem și încotro mergem. De aceea, în „marea familie pentecostală”, asistăm la abordări și percepții total diferite, în chestiuni de esență doctrinară, în funcție de zona geografică.

Izolarea în mod arogant față de mișcarea pentecostală mondială creează impresia de dizidență față de aceasta. Criticile proliferate față de alți credincioși pentecostali din exterior au dat naștere sentimentului că noi suntem singurii deținători ai adevărului.

4. Criza relațională

Cultul funcționează mai degrabă pe baza unei structuri rigide, decât pe baza unor relații sincere și deschise între lideri și între biserici. Din mândrie sau rivalitate, unii pastori și unele biserici sunt tratate disprețuitor, ca și cum ar fi de mâna a doua.

S-a observat în ultima vreme, chiar și în timpul desfășurării unor evenimente publice, că relațiile la nivelul conducerii centrale nu sunt din cele mai bune, fapt care se răsfrânge asupra sănătății bisericilor.

Considerăm că e lamentabil modul în care sunt organizate evenimente de primă importanță, precum Congresul în care s-a votat Statutul, Congresul Electiv sau Conferințele Naționale. În ultimii ani, la întâlnirile pastorale s-a evitat crearea unui cadru pentru părtășie și interacțiune. Faptul că participanților li se cere doar să asculte prelegeri și să voteze fără o dezbatere reală în prealabil, induce sentimentul că sunt folosiți.

Legat de cele de mai sus, **solicităm luarea de urgență a următoarelor măsuri:**

1. Convocarea Adunării Generale în Congres Extraordinar, în prima parte a anului 2008, pentru cel puțin două zile pline, cu scopul de a soluționa crizele menționate în document.

2. Adunarea Generală a păstorilor trebuie să discute și să valideze viziunea și proiectele fiecărui Departament. În această privință, viziunea fiecărui departament va fi transmisă cu cel puțin două luni înainte Comunităților Regionale, pentru a fi analizată și discutată de păstori.

3. Consiliul Bisericesc și Comitetul Executiv au arătat că nu sunt interesate de deconspirarea foștilor colaboratori ai Securității din rândurile slujitorilor pentecostali. Deși a trecut un an de când Congresul Cultului a cerut deconspirarea, până în acest moment nu se cunoaște nici o acțiune concretă în acest sens. În consecință, solicităm înființarea, până la 31 ianuarie 2008, a unei Comisii de Cercetare a Dosarelor, din care să facă parte câte un păstor, din afara Consiliului Bisericesc, desemnat de fiecare Comunitate Regională.

4. Revizuirea statutului care să urmărească descentralizarea, separarea conducerii Comitetului Executiv de cea a Consiliului Bisericesc, limitarea numărului de mandate și interzicerea cumulului de funcții.

5. Inițierea unor serii de dezbateri teologice deschise care să ducă în final la revizuirea Mărturisirii de Credință.

6. Să se alcătuiască o Comisie de Onoare care să analizeze acuzațiile aduse conducătorilor Cultului, comisie care să prezinte Consiliului Bisericesc concluziile la care s-a ajuns. Membrii Comisiei de Onoare nu pot face parte din Consiliul Bisericesc.

7. Membrii Consiliului Bisericesc să promoveze unitatea în diversitate, evitând extremele, pentru a nu se face vinovați de divizarea cultului în viitor.

Ținând cont de cele de mai sus, **chemăm slujitorii pentecostali din România la pocăință autentică, asemenea celei din vremea lui Neemia:** „Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns, și m-am jelit multe zile. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor, și am zis: «Doamne, Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu care ții legământul Tău și ești plin de îndurare față de cei ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale! Să ia aminte urechea Ta și ochii să-Ți fie deschiși: ascultă rugăciunea pe care ți-o face robul Tău acum, zi și noapte, pentru robii Tăi copiii lui Israel, mărturisind păcatele copiilor lui Israel, păcatele făcute de noi împotriva Ta; căci eu și casa tatălui meu am păcătuit. Te-am supărat, și n-am păzit poruncile Tale, legile și orânduiri, pe care le-ai dat robului Tău Moise. »” (Neemia 1:4-7)

Noiembrie 2007